Ципріян Норвід

Столиця

Перекладач: М.Бажан

1

О, вулиці, вулиці... Місто,
Увінчане знаком хреста,
Горять твої вікна іскристо,
Мов хижі зіниці кота.

2

Ці юрби, зодягнені в чорне
(У стоїків* одягах звичних),
Пливуть, аж задуха огорне
Від криків і поштовхів стрічних.

3

Два рухи тут є на признаці:
Або фабриканти женуться
За чимось, або після праці
З зароблением люди несуться...

4

Два образи бачимо зразу:
Це образ продажного неба
І лик заводського екстазу,
Мовляв, є хоч їжа для себе.

5

Он суне араб величаво,
Чоло своє звівши високо,
Стрункий, наче статуй постава.
Поглянь — хай потішиться око!

6

Он похорон тягнеться мимо
Тяжким, погамованим кроком,
Ти прагнеш спочити — за ними
Піди, відпочинь бодай оком!..

7

Чи, ставши цим людям стороннім,
Зведи свої мислі, свій жест
До неба, де світлим балоном
Леліє — над хмарами? — хрест!

---

* Чорний колір одягу християни перейняли від стоїків.